

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6628/2550

นายมิถงงามผู้ร้อง นางสีมะ สุน่าห์ กับพวกผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1727

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ผู้คัดค้านที่ 1 อ้างว่าที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 ซึ่งผู้คัดค้านที่ 1 และผู้ตายเป็นเจ้าของร่วมกัน เมื่อผู้คัดค้านที่ 1 เลิกร้างกับผู้ตายแล้วได้แบ่งแยกการครอบครองที่ดินเป็นส่วนสัดส่วนโดยผู้คัดค้านที่ 1 มีสิทธิครอบครองเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินในส่วนที่ผู้คัดค้านที่ 1 มีสิทธิครอบครองนี้ไม่ใช่ทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย ผู้คัดค้านที่ 1 จึงไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมรดกของผู้ตายที่จะมาร้องขอให้ศาลสั่งถอนผู้ร้องจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย หากผู้คัดค้านที่ 1 มีข้อโต้แย้งอย่างใดหรือผู้ร้องได้ไปซึ่งสิทธิครอบครองในที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 ดังกล่าวอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิครอบครองของผู้คัดค้านที่ 1 ตามคำร้องขอ ก็ชอบที่จะไปฟ้องเป็นคดีใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งตั้งนายมิถงงาม ผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกของนายบ่าว หาดเนิน ผู้ตาย เฉพาะที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 เล่ม 2 หน้า 129 หมู่ที่ 5 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ผู้คัดค้านที่ 1 ยื่นคำร้องขอขอให้มีคำสั่งเพิกถอนผู้ร้องออกจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายเฉพาะส่วนที่ผู้คัดค้านที่ 1 มีสิทธิครอบครอง ผู้คัดค้านที่ 2 ขอให้คำสั่งเพิกถอนผู้ร้องออกจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย ผู้ร้องยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้องขอของผู้คัดค้านทั้งสอง ศาลชั้นต้นเห็นว่า คดีพอวินิจฉัยได้จึงไต่สวนและพิพากษายกคำคัดค้าน (ที่ถูกควรเป็นคำร้องขอ) ของผู้คัดค้านทั้งสอง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้คัดค้านที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้คัดค้านที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านที่ 1 ว่า ผู้คัดค้านที่ 1 เป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะร้องขอให้ศาลสั่งถอนผู้ร้องออกจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายหรือไม่ ตามคำร้องขอของผู้คัดค้านที่ 1 อ้างว่า ผู้คัดค้านที่ 1 อยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ตายโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสตั้งแต่ปี 2500 ถึงปี 2514 ระหว่างอยู่กินร่วมกันได้หักล้างางพงและจับจองที่ดิน 1 แปลง คือที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ซึ่งศาลมีคำสั่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายในที่ดินแปลงดังกล่าว ปี 2514 ผู้คัดค้านที่ 1 และผู้ตายเลิกร้างกัน และตกลงแบ่งที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 ดังกล่าว โดยผู้คัดค้านที่ 1 ได้ที่ดินเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ ส่วนที่เหลือเป็นของผู้ตาย ผู้คัดค้านที่ 1 เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินส่วนของผู้คัดค้านที่ 1 ตลอดมา ดังนั้น เห็นว่า ที่ผู้คัดค้านที่ 1 อ้างว่าที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 ซึ่งผู้คัดค้านที่ 1 และผู้ตายเป็นเจ้าของร่วมกัน เมื่อผู้คัดค้านที่ 1 เลิกร้างกับผู้ตายแล้วได้แบ่งแยกการครอบครองที่ดินเป็นส่วนสัดส่วนโดยผู้คัดค้านที่ 1 มีสิทธิครอบครองเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินในส่วนที่ผู้คัดค้านที่ 1 มีสิทธิครอบครองนี้ไม่ใช่ทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย ผู้คัดค้านที่ 1 จึงไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมรดกของผู้ตายที่จะมาร้องขอให้ศาลสั่งถอนผู้ร้องจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย หากผู้คัดค้านที่ 1 มีข้อโต้แย้งอย่างใดหรือผู้ร้องได้ไปซึ่ง

สิทธิครอบครองในที่ดินตามใบจอง (น.ส.2) เลขที่ 342 ดังกล่าว อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิครอบครองของผู้คัดค้านที่ 1 ตามคำร้องขอ ก็ชอบที่จะไปฟ้องเป็นคดีใหม่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษามานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของผู้คัดค้านที่ 1 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ชาลี ทัพภวิมล · สมศักดิ์ จันทรา · ชูเกียรติ ตันทวีวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6628/2550>